

Τὸ πλίδιον πρὸς τὴν κεφαλῇ τὸ Μύσιον,
 Δεῖ γὰρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
 εἶναι μὲν ὡς περ εἰμι, φάνεαι δὲ μή.
 τοῖς μὲν θεαταῖς εἰδέναι μὲν ὅς εἰμι ἐγὼ.
 τοῖς δὲ αὐτοῖς χοροῖς ἠλιθίοις παρεστάναι.
 Ὅπως αὖ ἀποδοῖς ῥήματα τοῖς συμμέλισσι.
 εὐεῖπ. Δάσω, πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μηχανὰ
 φρονεῖ.
 Δικαιοσ. εὐδαιμονοῖς, τὴλέφω δὲ ἀγῶ
 φρονεῖ.
 εὐγ' οἶον ἢ δὴ ῥήματα ἰσχυρὰ πλάμααι,
 ἀτὰρ δέομαι καὶ πτωχοῦ βακτηρία.
 εὐ. τοῦ πλάστων ἀπελθε λατῶν σαυτοῦ.
 Δικαιοσ. Ὡς δὲ μὲν ἔρας γὰρ ὡς ἀποδοῦμαι
 δόμων,
 πολλῶν δέομαι σιδαιέων. νῦν δὲ γέ
 νοῦ,
 γλίχρω, πρὸς αὐτῶν, λιπαρὸν τ' εὐεπί-
 δῶ,
 δός μοι στυγερὸν, ὄψιν καὶ μέτρον λύχρω.
 εὐεπίδ. τί δὲ ὦ τάλας γὰρ τοῦδ' ἔχει πλέκος
 χρεός;
 Δικαιοσ. χρεὸς μὲν οὐδὲν, βούλουμαι δὲ ὅμως
 λαβεῖν.
 εὐεπίδ. λυπηρὸς ἴδ' ὦν, καὶ ποχεύον δό-
 μων.
 Δικαιοσ. Φεῦ.
 εὐδαιμονοῖς ὡς περ ἢ μήτηρ ποτέ.
 εὐεῖπ. ἀπελθε νῦν μοι. δι. μή. ἀλλὰ μοι δός
 ἐν μόνον
 κυλίσμιον τὸ χεῖλος ἀποκεκευσομένο.
 εὐεῖπ. φέρου λαβὼν ταῦτ', ἴδ' ὄχληρός ὦν
 δόμοις.
 Δικαιοσ. οὐπω μὰ Δι' οἶδ' οἶ' αὐτὸς ἐργάζει
 κακὰ.
 ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' εὐεπίδην, τοῦτ' ἴδ' ἔστι μόνον
 δός μοι χυτεῖδιον, σφογγίω βεβυσμένον.
 εὐεπίδ. ἀνδρῶν ἀφαιρήσθ' με τὴν τραγω-
 δίαν.
 ἀπελθε τωπιὶ λαβὼν. δι. ἀπέρχομαι.
 καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνός, εἰ μὴ τυχόν,
 ἀπώλωλ'. ἀκούσον ὦ γλυκύτατ' εὐεπίδην.
 τὰ πλάστων ἀποδοῖς μοι, καὶ πρὸς μὲν ἔπι,

A *Pileolum nempe Mysium, circa caput.*
Nam oportet me videri hodie, quasi vir siem
Mendicus, esse autem, qui sum: verumtamen
Non apparere: tum spectatore: item
Me nosse, qui sum: sed Acharnenses in choro
Stolidos adstare, ut iis oratum: nula
Mea medium intendam dignum. Ev. sane
dabo.
B *Nam tu prudenti animo subtilia cogitas.*
DIC. *Dit te ament: nam eadem sapio cum Telepho.*
Euge, quibus ego redundo vocalis bonis.
Sed opus est mihi etiam mendicantis pedo.
EVRIPI. *Cape hoc: recede nunc à stabulis lapideis.*
DIC. *O anime mi, videri ut rejiciar hac domo?*
C *Multa suppellectili egens: agè fias mihi*
Humilis, mendicans, supplicans Euripidi.
Da sportulam mihi, perustam ellychnio.
EVRIPI. *Quis sportula huius erit usus tibi, homo miser?*
DIC. *Vsus quidem nullus: volo accipere tamen.*
EVRIPI. *Scito te miserum esse: atque abscede ab hac domo.*
D **DIC.** *Dit te perinde, ut matrem tuam felicitent.*
EVRIPI. *Abscede iam mihi. DIC. non, sed unicum mihi*
Da saltem pocillum, cui fractum sit labrum.
EVRIPI. *Cape hoc, et te scias molestum esse adibus.*
DIC. *Nondum scis, per Ionem, quid tu ipse agas mali.*
E *Sed ó suavisime mi Euripides, cede*
Vnam offertam spongiolam mellis ollulam.
EVRIPI. *Tu homo integram mihi auferes Tragœdiam.*
DIC. *Cape hanc et abi. DI. abeo. quanquam, quid agam? uno adhuc*
Opus est mihi: quod ni consequar, perij, occidi.
Audi ó Euripides suavisime: si unicum
F *Hoc impetrem, abiero: non rediero amplius:*

Σχόλια. Τὸ πλίδιον.] πρὸς τὰς νῦν ὑποκειμένας, ὅτι χρεὸς πάλιν εἰσάγει τὴν Τηλέφω. τὸ δὲ τὴν Τηλέφω πλίδιον, τὸ νῦν καμειλακίον καλεῖσθαι. Δεῖ γὰρ με δόξαι.] οἱ δύο σίχοι εἶσι, ὅκα Τηλέφω εὐεπίδην φάνεαι δὲ μή.] ταῦτα μὴ ἀλλάξαι ἢ φύσιν, ἀλλὰ ἢ μορφῇ. Τὸς μὲν θεατάς.] ἢ ἐπιτή, ἢ μὲν θεατῶν τὸ εὐπρόσθετον. ἢ δὲ χορευτῶν ἢ ἀμειβάντων. Τὸς δὲ αὐτοῖς χορευτάς.] ἢ δὲ δὲ τῶν τῶν εὐεπίδην ἀφαιρήσθ' με τὴν τραγωδίαν, ἀλλ' ἰσχυρὰς τινὰς ἀπαγγέλλουσάς, ὡς ἐν τῆς φωνιάδας, ἔτελε μὲν ἀντιπλοῦσας. Σιμαλίσιω.] ἐξουδένισα, ἢ χλευάσα. πρὸ μικρῶν δακτυλίων ὡς ἢ γυμνασίων συγῶν ἀφομαί. ἐρητῶν ἢ ἢ λέξις ἐν Εἰρήνῃ, ἐλεγετο ἢ σιμαλίσειν, ὅτι πρὸ μικρῶν δακτύλων ἢ ὀρίθων ἀποπειρά-

σαι εἰσὸς ἔπειν. εὐδαιμονοῖς.] πρὸς τὸν Τηλέφω εὐεπίδην καλῶς ἔχομαι. Τηλέφω δὲ ἀγῶ φρονεῖ. **B** **BISETVS.** λαίνων σαθρῶν] τῶν σαθρῶν ἢ θύρας εἰσὶ γὰρ σαθροὶ, ὡς φησὶ Πολυδευκὴς ἐν πῶα τὰ ἐκατέρωθεν εὐλα καὶ πλευρῶν ἢ θυρῶν, ἀ καὶ παρὰ σάδας φασὶν. νῦν δὲ οὐ ξυλίνους, ἀλλὰ λαίνους σαθροὺς ἀεισοφάνης λέγει. Σχόλια. γλίχρος] ἀντὶ τὴν ταπεινὴν κόλαξ. ποροαιτῶν ἢ ἀντὶ τὴν πολλὰ ἀγῶν. ἢ ἢ λιπαρῶν ὅτι ἐκτείνετο. εἶσι γὰρ τὸ λίαν παρῆναι τισι. Διακεκαυμένον λύχρω] ὅτι οἱ ποροαιτῶν δὲ τὸ μάλιστα βαδίζειν, ἐν στυγερῇ κρύπτεται ἢ λύχρον ὡς ἐσώζειν τὸ πῦρ. Πλέκος χρεός.] τοῦ στυγερῶν πλέκτου. καὶ τὸ δὲ, πρὸς τὰς ὅκα Τηλέφω εὐεπίδην, τί δὲ ὦ τάλας σὺ τῶν ἀποδοῖς μοι μέλλεις. Βελομαί δὲ ὅμως λαβεῖν.] μιμνήσκει τὸν εὐεπίδην χαρακτῆ-